

रूहानी अलंकार र यसबाट सजिएका मूर्तिहरू

बापदादा आफ्ना सर्व बच्चाहरूलाई आज विशेष अलंकारी स्वरूपमा देखिरहनुभएको थियो— हरेकको सजिसजाऊ अलंकारधारी अति सुन्दर मूर्ति देखिरहनुभएको थियो। आफूले आफैँलाई देखेका छौ ? कुन-कुन अलंकार धारण गरेका थियौ ? आफ्नो रूहानी अलंकारहरूको सजावटलाई सदा धारण गरेर चलिरहेका छौ ?

आज अमृतबेला हरेक बच्चाको सजी-सजाइएको मूर्ति देखें। के देखें ? हरेक बच्चा अति सुन्दर छत्रछायाँमा बसेका थिए। छत्रछायाँमा हुनाले प्रकृति र मायाको आक्रमणबाट बचेका थिए। धेरै रूहानी सुरक्षाको साधनको भित्र थिए। थोरै सूक्ष्म भाइब्रेशन पनि छत्रछायाँ भित्र पुग्न सक्दैन। यस्तो छत्रछायाँ भित्र विश्व-कल्याणको सेवाको जिम्मेवारीको ताजधारी बसेका थिए। डबल ताज धेरै सुन्दर सजिइरहेको थियो। एक सम्पूर्ण पवित्रताको हिसाबले लाइटको क्राउन, दोस्रो सेवाको ताज। यसमा नम्बरवार थिए। कुनै-कुनै बच्चाहरूको पवित्रताको तीन अवस्थाहरू संकल्प, बोली र कर्मको लाइटको क्राउन धेरै फैलिएको थियो। जति तीनै अवस्थाको पवित्रता त्यही अनुसार लाइटको क्राउन चारैतर्फ आफ्नो प्रकाश फैलाइरहेको थियो। कसैको धेरै त कसैको कम थियो। साथ-साथै सेवाको जिम्मेवारी अनुसार लाइटको पावरमा अन्तर थियो अर्थात् प्रतिशतमा फरक थियो। कोही १० पावरको त कोही हजार पावरको, प्रतिशत र फैलावट अनुसार भिन्न-भिन्न नम्बरवार ताजधारी थिए।

जति ताजमा नम्बर थियो त्यही अनुसार छत्रछायाँमा पनि फरक थियो, कसैको छत्रछायाँ यति ठूलो थियो जुन छत्रछायाँमा बसेर कार्य गर्न सक्थे। सारा विश्वको भ्रमण छत्रछायाँ भित्र गर्न सक्थे। यति बेहद छत्रछायाँ थियो र कसै-कसैको यथाशक्ति नम्बरवार हदको थियो। यस्तो हदको छत्रछायाँको भित्र बसेका अर्थात् आफ्नो पुरुषार्थ भित्र सदा यादको बदलामा नियम अनुसार, समय अनुसार यादमा रहनेहरू। ४ घण्टा, ८ घण्टा अर्थात् याद अर्थात् यादलाई पनि हदमा ल्याउनेहरू। याद बेहदका बाबाको हो तर याद गर्नेहरूले बेहदको यादलाई पनि हदमा ल्याइदिए। सम्बन्ध अविनाशी छ तर सम्बन्ध निर्वाह गर्नेहरूले समय निश्चित गरेर विनाशी गरिदिए। कहिले बाबासँग सम्बन्ध, कहिले वैभवहरूसँग सम्बन्ध, कहिले आफ्नै पुरानो संस्कार वा स्वभावको साथ सम्बन्ध। लिनको लागि त अविनाशी अधिकार छ, अविनाशी वर्सा छ। तर दिने समयमा विनाशी वर्साबाट पनि किनारा गरिदिन्छन्। लिनमा विशाल दिल छन् र दिनमा कहीं-कहीं बचत (इकोनमी) गर्छन्। इकोनमी कसरी गर्छन्, त्यो थाहा छ ? कतिपय बच्चा धेरै होशियारीपूर्वक बाबासँग रूहरिहान गर्छन्। के भन्छन् ? फलानो-फलानो कुरामा यति त परिवर्तन गरिसकेँ, बाँकी अलिकति छ, त्यो पनि भइहाल्छ। यति थोरै त हुन्छ नै। लिने कुरामा भन्दैनन् अलि-अलि दिनुहोस्। यदि बाबाले कुनै महारथीलाई विशेष खातिरी गरेमा संकल्प उठ्छ, किन हामी पनि त अधिकारी हौं। लिने कुरामा अलिकति पनि छोड्दैनन् तर दिने कुरामा अलि-अलि गरेर समाप्त गरिदिन्छन्। यो बचत गर्छन्, चतुराईसँग बाबालाई पनि विश्वास दिलाउँछन्। अवश्य सम्पन्न बन्छौं, हुन्छ। जब लिनु— एक सेकेण्डको अधिकार हुन्छ भने दिनमा पनि यति नै विशाल दिल बन। परिवर्तन गर्ने शक्ति पूरा प्रतिशतमा प्रयोग गर। निरन्तर यादलाई हदमा ल्याएका छौ यसैले छत्रछायाँमा पनि नम्बर देखें।

२०७२ जेष्ठ २४ आइतबार ०७-०६-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.७९ मधुबन नम्बरवार हुनाको कारण मायाको भाइब्रेशन, वायुमण्डल, व्यक्ति-वैभव, स्वभाव-संस्कारले युद्ध (वार) गर्छन् । नत्र छत्रछायाँ भित्र सदा सुरक्षित रहन सक्छौ ।

ताजधारी देखें, छत्रधारी पनि देखें । साथ-साथै सबै ताजधारी तख्तनशीन पनि देखें । तख्तलाई त जान्दछौ- बाबाको दिलतख्तनशीन । तर यो दिलतख्त यति पवित्र छ, यो तख्तमा सदा उनै बस्न सक्छन् जो सदा पवित्र छन् । बाबाले तख्तबाट उतार्नु हुन्न तर स्वयं उत्रिन्छन् । बाबाको सबै बच्चाहरूलाई सदाकालको लागि प्रस्ताव (अफर) छ- सबै बच्चा सदा तख्तनशीन रहनु । तर स्वतः कर्मको गतिको चक्र अनुसार सदाकाल ऊ नै बस्न सक्छ, जो सदा फलो फादर गर्नेवाला छन् । संकल्पमा पनि अपवित्रता वा अमर्यादा आउँछ भने तख्तनशीनको बदलामा गिर्ने कलामा अर्थात् तल आउँछन् । जस्तो-जस्तो कर्म गर्छन् त्यही अनुसार त्यही समय पश्चात्ताप गर्छन् वा महसुस गर्छन्- तख्तनशीनबाट गिर्ने कलामा आयौं । यदि कुनै धेरै उल्टो कर्म हुन्छ भने पश्चात्तापको स्थितिमा आउँछन् । यदि कुनै विकर्म छैन तर व्यर्थ कर्म हुन जान्छ भने पश्चात्तापको स्थिति होइन, महसुसताको अवस्था हुन्छ । बार-बार व्यर्थ संकल्पले महसुसताको अवस्थामा ल्याइरहन्छ- यो गर्नु हुँदैनथ्यो । यो गलत हो, मानौं काँडा समान घोचिरहन्छ । जहाँ पश्चात्तापको स्थिति वा महसुसताको स्थिति अनुभव हुन्छ त्यहाँ तख्तनशीनको नशाको स्थिति हुँदैन । पहिलो स्थिति हो- तख्तनशीन । दोस्रो स्थिति हो- गरिसकेपछि महसुसताको स्थिति । यसमा पनि नम्बर छ । कसैले गरिसकेपछि महसुस गर्छन् । कसैले गरिरहेको समयमा नै महसुस गर्छन् र कसैले कर्म हुनुभन्दा पहिला नै क्याच गर्छन् कि केही हुनेछ । कुनै तुफान आउनेछ । आउनुपूर्व नै महसुस गरेर, क्याच गरेर समाप्त गरिदिन्छन् । त्यसैले दोस्रो स्थिति भयो महसुसताको । तेस्रो स्थिति हो- पश्चात्तापको । यसमा पनि नम्बर छन्- कसैले पश्चात्तापको साथ परिवर्तन गरिदिन्छन् र कतिले पश्चात्ताप गर्छन् तर परिवर्तन गर्न सक्दैनन् । पश्चात्ताप छ तर परिवर्तनको शक्ति छैन भने त्यसको लागि के गर्ने ?

यस्तो समयमा विशेष स्वयंको प्रति कुनै-न-कुनै व्रत र नियम बनाउनु पर्छ । जस्तो भक्तिमार्गमा पनि अल्पकालको कार्यको सिद्धिको लागि विशेष नियम र व्रत धारण गर्छन् । व्रतबाट वृत्ति परिवर्तन हुन्छ । वृत्तिबाट भविष्य जीवनरूपी सृष्टि परिवर्तन हुन्छ किनकि विशेष व्रतको कारण बारम्बार शुद्ध संकल्प, जसको लागि व्रत राखिएको थियो, त्यो स्वतः याद आउँछ । जसरी भक्तहरूले विशेष कुनै देवी वा देवताको व्रत गर्छन् भने नचाहेर पनि सारा दिन त्यही देवी वा देवताको याद आउँछ र यादको कारण नै बाबाले त्यही देवी वा देवताद्वारा यादको बदलामा तिनको आशा पूर्ण गरिदिनुहुन्छ । भक्तहरूको व्रतको पनि फल मिल्छ भने ज्ञानी आत्मा, अधिकारी बच्चाहरूलाई शुद्ध संकल्प रूपी व्रतको वा दृढ संकल्प रूपी व्रतको प्रत्यक्ष फल अवश्य प्राप्त हुन्छ । त्यसैले सुन्यौ ? तख्तनशीन त सबै देखें तर कोही सदाकालको, कोही ओर्लिने र चढ्ने देखें, भर्खरै तख्तनशीन, भर्खरै तल । चौथो अलंकार के देखें ?

हरेकको साथमा स्वदर्शन चक्र देखें । स्वदर्शन चक्रधारी पनि सबै थिए तर कोहीको चक्र स्वतः नै चलिरहेको थियो र कुनैलाई चलाउनु पर्थ्यो र कसैले फेरि कहिले-कहिले दायाँ तर्फ चलाउनुको बदलामा गलत तर्फ चलाउँथे, जसकारण स्वदर्शन चक्रको बदलामा मायाको चक्करमा आउँथे किनकि बायाँ तर्फ भयो नि । स्वदर्शन चक्रको बदलामा पर-दर्शन चक्र चलाउँथे, यो हो बायाँ तर्फ

२०७२ जेष्ठ २४ आइतबार ०७-०६-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.७९ मधुबन

चलाउनु । मायाजित बन्नुको सट्टामा परदर्शनको उल्लङ्घनको चक्रमा आउँथे जसले ‘किन’ र ‘के’ को प्रश्नको जाल बन्थ्यो, जुन स्वयं नै रच्ये र फेरि स्वयं नै फँस्थे, सुन्यौ के-के देखे ?

चारै अलंकारले सजिसजाऊ अवश्य थिए तर नम्बरवार थिए । अब के गर्नेछौ ? बेहदको छत्रछायाँ भित्र आऊ अर्थात् कहिले-कहिलेको यादको अन्तर मेटाएर निरन्तर यादको छत्रछायाँमा आऊ । पवित्रता र सेवाको डबल ताजको प्रतिशत बेहदमा फैलाऊ अर्थात् बेहद फैलिएको लाइटको ताजधारी बन । दिनमा र लिनमा सेकेण्डको अभ्यासी बनेर सदा तख्तनशीन बन । चढ्ने र उत्रिने गर्दा थाक्छौ, सदा बेहदको रूहानी आराममा तख्तनशीन बन अर्थात् निर्बन्धन आत्माको आरामको स्थितिमा बस, नलेजफुल मास्टर भएर सदा र स्वतः स्वदर्शन चक्र घुमाइराख । परदर्शन चक्र किन, के को प्रश्नको जालबाट सदा मुक्त भएमा के हुन्छौ ? सदा योगयुक्त, जीवनमुक्त, चक्रवर्ती बनेर बाबाको साथ विश्व कल्याणको सेवामा चक्र लगाइरहन्छौ । विश्व सेवाधारी चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ ।

यस्ता सदा अलंकारी, सदा स्वदर्शन चक्रधारी, मायाको हर स्वरूपलाई मास्टर नलेजफुल स्थितिमा स्थित भएर पहिला नै परख गर्ने, अनेक प्रकारका मायाका आक्रमणलाई समाप्त गरेर मायालाई बलिहार बनाउने, बाबाको गलाको हार बन्ने, अविनाशी सर्व सम्बन्धहरूको सदा प्रीतिको रीति निर्वाह गर्ने, यस्ता बाबा समान बच्चाहरूलाई बापदादाको याद, प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

यू.पी. निवासी आएका छन् । यू.पी. को विशेषता हो जस्तो भक्तिको तीर्थस्थान यू.पी. मा धेरै छन्, त्यस्तै ज्ञानको सेवा केन्द्रको विस्तार पनि राम्रो गरिरहेका छन् । यू.पी. मा भक्त आत्माहरू पनि धेरै छन् भने मास्टर भगवान्हरूले अब भक्तहरूको पुकार सुनेर अझ चाँडो-चाँडो भक्तिको फल उनलाई देऊ । दिइरहेका छौ, तर अझ गतिलाई बढाऊ । यू.पी. को विशेषता— अनेक गरिबहरूलाई धनवान बनाउनमा राम्रो मौका लिइरहेका छन् । रहमदिल बनेर रहमको भावना राम्रो देखाइरहेका छन् । यू.पी. को त्यो सरकारको नक्शामा पनि विस्तार छ, एरिया धेरै ठूलो छ । यस्तै पाण्डव सरकारको नक्शामा पनि सेवाको एरिया सबैभन्दा नम्बरवन बनाएर देखाऊ । विशेष यस वर्षमा लुकेका गुप्त वारिसहरूलाई प्रत्यक्ष गर । अहिलेसम्म जे गन्यौ त्यो धेरै राम्रो गरेका छौ, अब अझ चारैतर्फका आत्माहरूले फेरि एक पटक (वान्समोर) गरून् । वाह-वाह को ताली बजाऊन् । यस्तो विशेष कार्य पनि यू.पी. ले गर्नेछन् । अब अझ धेरै ज्ञान स्थान बनाऊ । तीर्थ स्थानहरूबाट ज्ञान स्थान बनाउँदै जाऊ । अच्छा— बाँकी जति पनि सबै आएका छन् जसरी पनि पुरुषार्थमा अगाडि बढिरहेका छन्, अगाडि बढ्नको लागि बधाई छ । त्योभन्दा पनि धेरै हाई जम्प दिनको लागि सदा स्मृति स्वरूप भव ।

पार्टीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१) सहजयोगीको चित्र हो— विष्णुको शेषशैयाः— तिमी सबै सदा जगको समान मजबुत रहने, सदा अचल हौ नि ? हल्लिने त होइनौ नि ? अंगदको जुन अहिलेसम्मको गायन छ, त्यो कसको गायन हो ? आफ्नै गायन फेरि सुनिरहेका छौ । जुन कल्प पहिला विजय प्राप्त गरेका छौ, त्यो विजयको नगरा अहिलेसम्म सुनिरहेका छौ । त्यो नक्शा अहिले तिम्रो सम्मुख छ, कल्प-कल्पका विजयी हौ । अनेक पटकको विजयी हौ, यसैले सहजयोगी भनिन्छ । अनेक पटक गरेको फेरि गर्न त

२०७२ जेष्ठ २४ आइतबार ०७-०६-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.७९ मधुबन

सहज हुन्छ नि । नयाँ कुरा गरिरहेका छैनौ । बनेकोलाई बनाइरहेका छौ त्यसैले भनिन्छ बनिबनाउ बनाइरहेका छौ । बनेको छ तर फेरि दोहोर्‍याएर बनाइरहेका छौ । पहिला पनि पद्मापद्म भाग्यशाली बनेका थियौ, अहिले पनि बनिरहेका छौ । यस्ता सहजयोगी हौ । उनको निशानी र रहन-सहनको चित्र कुनचाहिँ देखाइएको छ ? विष्णुलाई शेष-शैया अर्थात् सर्पलाई पनि शैया बनाइदिए अर्थात् त्यो अधीन हुन गयो, उनी अधिकारी भए । नत्र सर्पलाई कसैले हात लगाउँदैन, सर्पलाई शैया बनाइदिए अर्थात् विजयी भए । विकाररूपी सर्प नै अधीन भए अर्थात् शैया बनेपछि निश्चिन्त भए नि । जो विजयी हुन्छन् ती सदा निश्चिन्त । विष्णु समान सदा हर्षित रहन्छन् । हर्ष पनि तब हुन्छ जब ज्ञानको स्मरण गरिरहन्छौ । त्यसैले यो चित्र तिम्रै हो नि । जति पनि बाबाको बच्चा बने र विजयी भइरहेका छन्, ती सबैको यो चित्र हो । सदा सामुन्ने हेर । विकारहरूलाई अधीन गर्ने अधिकारी हुँ । आत्मा सदा आरामको स्थितिमा रहोस् । शरीरलाई सुताउने आराम होइन, त्यो त सेवामा हड्डी दिनुपर्छ तर आत्माको निश्चिन्त स्थिति— यो हो आराम किनकि अब भड्किनबाट बच्यौ ।

माताहरू सबै गोपिकाहरू, गोपी बल्लभका साथ झुलामा झुल्ने हौ नि ? आधाकल्प जड चित्रहरूलाई धेरै प्यारले झुलायौ, अब झुलाउनु समाप्त भयो, झुल्न शुरू भयो । कहिले सुखको झुलामा, कहिले शान्तिको झुलामा... अनेक झुला छन्, जुनमा चाह्यो झुल, तल नआऊ । माताहरूलाई झुला राम्रो लाग्छ । तब त बच्चाहरूलाई पनि झुलाइरहन्छौ । भक्तिमा धेरै झुलायौ अब भक्तिको फल त लिन्छौ नि ! भक्ति हो झुलाउनु र फल हो झुल्नु । त्यसैले अहिले जुन फल मिलिरहेको छ त्यो खाइरहेका छौ वा हेरी-हेरी खुशी भइरहेका छौ । माताहरूमा यो पनि बानी हुन्छ— खाँदैनन्, बचाएर राख्छन् । यो त जति खान्छौ उति बढ्छ । एक सेकेण्ड खायौ भने एक समयको अनुभवले सदाकालको अनुभवी बनाइदिन्छ, त्यसैले खुब खाऊ । माताहरूलाई देखेर बाबालाई पनि खुशी हुन्छ । जसलाई दुनियाँले निराश बनाए, बाबाले उनलाई नै शिरको ताज बनाइदिनुभयो । उनीहरूले पुरानो जुत्ता सम्झे र बाबाले शिरको ताज बनाउनुभयो । त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । पाण्डवहरूलाई पनि सदा सहयोगी र सदा साथ रहने भनेर गायन छ । यादगारमा हेर गोपी बल्लभका साथ ग्वाल-बाल देखाएका छन् । हर कार्यमा सहयोग र सदा साथ रहनेवाला हौ नि ? सबै याद र सेवा दुवैमा तत्पर भइराख । सेवाबाट भविष्य प्रारब्ध बन्छ र यादबाट वर्तमान खुशीमा रहन्छौ । कुनै अप्राप्त वस्तु नै छैन, सदा तृप्त । अच्छा !

वरदान:- सर्व खजानाहरूको बचतको बजेट बनाउनेवाला महीन पुरुषार्थी भव

जसरी लौकिक रीतिमा यदि बचत गर्नेवाला घर भएन भने ठीक रीतिले चलन सक्दैन । त्यस्तै यदि निमित्त बनेका बच्चाहरूले बचत गर्दैनन् भने सेवाकेन्द्र ठीक चलन सक्दैन । त्यो भयो हृदको प्रवृत्ति, यो हो बेहदको प्रवृत्ति । त्यसैले जाँच गर्नुपर्छ— संकल्प, बोली र शक्तिहरूमा के-के बढी खर्च भयो ? जसले सर्व खजानाहरूको बचतको बजेट बनाएर त्यही अनुसार चल्छन् उनलाई नै महीन पुरुषार्थी भनिन्छ । उनको संकल्प, बोली, कर्म वा ज्ञानको शक्तिहरू केही पनि व्यर्थ जान सक्दैन ।

स्लोगन:- स्नेहको खजानाबाट मालामाल बनेर सबैलाई स्नेह देऊ र स्नेह लेऊ ।